

καὶ διαφέρει τὸν τοῦ ἔργων μέχεα, τὸν τοῦ δια-
πανήματος. οὐδὲν εἴδη γάρ οὐ λόγων δέσπο-
λιν, καὶ μεγάλων αὐτέργετων ποιητῶν δύσεγον
τὸν τούτου περιήλιον, μηκόν τοῦ αὐτοῦ φερεγον. Διὰ
τοῦτο δέ τοι μεγαλοπερτοῦς εἰναι φέρεται ποιη-
τὴν, μηγάλων αὐτέργετων ποιεῖν. τὸ γάρ ποιεῖν τοῦ
ἐκ δύσηρθλίτων, καὶ δέχονται τοῦτον τοῦ πανήματος
τοιούτου μηδὲ οὐδὲ μεγάλον αὐτέργετον.

A inter magnitudinem quæ est in opere, &
eam quæ est in sumptu, differentia, pila e-
nīm & lecythus pulcherrima puerilis qui-
dem doni in se habent magnificentiam:
huiuscetam tamen rei precium parvum est, &
illiberale. atque idcirco magnifici est, ut
in quoconque genere quipiam fecerit,
magnificè id faciat, quod enim eiusmodi
est, & superari non facile potest: & ita se
habet, ut sumptus dignitas postulat. Ac
B magnificus quidem talis est.

Κεράλαιον 5.

Ο Δέ τοῦτον καὶ βαίνουσιν, τῷ πο-
τῷ τοῦθεν αὐτήσινειν, ταῦροδίγε, ὡς-
εἴρηται. εἰναι γάρ τοῦτο μηκότες τῷ παπον-
ητον πολλὰ αὐτέργετα, καὶ λαμπτού-
σαι παρὰ μέλος οἵ τε σερνιτές γαμικώς εἰ-
στον, καὶ κομισθεῖς χερρών, εἰναι τῷ περόδῳ
πεπούσιν εἰσφέρειν, ὡς εἴρηται Μεγαρέως^{τοῦ} Μεγαρέως^{τοῦ} ποιεῖται τὰ τοιάτια ποιεῖσθαι, οὐ τοῦ καλοῦ
τενήσε, αὐτὴ τὸν πλευτὸν διπλεῖσκον μέμον, καὶ
διὰ ταῦτα οἰδημός διενεμεῖται· εἰναι οὐ μη
δεῖ πολλὰ αὐτέργετα, οὐδέτα διπλανῶν οὐδὲ
εἶλια, πολλὰ δέ μηκετορτοῦς ποιεῖται
τούτοις, καὶ ταῦτα αὐτήσινειν εἰναι μηκότες
τῷ καλοῦν διπλανῶν· εἴρηται, ποιεῖται ποιητον,
καὶ οὐ ποτὲ ποιεῖται αὐτέργετα, καὶ
ταῦτα διπλανῶν εἰναι αὐτέργετα, καὶ
ποιεῖται διπλανῶν. καὶ πατέρων αὐτέργετος μετ' οὐδείναι,
καὶ δεῖ. εἰναι μηδὲ οὐδὲ τοῦτον αὐτόν, καὶ
καί τοι μηδὲ διείσθι γάρ διπλεῖσκον, διὰ τὸ
μητέρα βλαβερά τοῦ πέλας θύ, μάτε λίαν α-
γειμονες.

Κεφαλήμαν 6.

Η Δέ μηκαλούσιχά, ποιεῖται μηδέ
καί τοι τὸ οὐδέματος ζεύσιν θύ. ποιεῖται
οὐδὲ δέ τοι τοῦτον λαβόντοι, διαφέρεις δέ οὐδὲν
τοῦτο εἴτε, οὐ τοῦτο εἴτε, τοῦτο εἴτε, τοῦτο εἴτε.
δοκεῖ δέ μηκαλούσιχός θύ, οὐ μηκάλων αὐτὸν εἴτεν,
εἴτεν οὖν. οὐ γάρ μη κατείλας αὐτὸν ποιεῖν,
ποιεῖται. οὐδὲ δέ τοι τοῦτον αὐτόν εἴτεν,
οὐδὲ δέ τοι τοῦτον αὐτόν, μηκαλούσιχος μηδὲ οὐδὲ εἰρ-
ημός. οὐ γάρ μηκέντον εἴτεν, οὐ τούτων εἴτεν
τοιούτων, ποτέσσον, μηκαλούσιχος δέ οὐδὲν με-
γάλη γάρ οὐ μηκαλούσιχά, εἰσερθρόν τοῦ ποιεῖσθαι
εἰ μηκάλων στόματον· οἱ μηκότες δέ οὐδεῖσθαι
σύμμετεν, καλούσθαι οὐδὲ οὐδὲ μηκάλων αὐτόν εἴ-
τεν, εἴτεν αὖτον, κατείλας δέ οὐδὲ μηκότον οὐδὲν
καί τοι πατέρων οὐδὲ τοῦτον οὐδὲν εἴτεν,
μηκαλούσιχός οὐδὲ τοῦτον, εἴτετε μηκέσσον,

C A P V T . V.

A T qui excedit ineptusque est, sumptus
faciendo supra quam debeat excedit,
sicut dictum est, in paruis enim rebus mul-
ta impendit: splendorēisque absone affe-
ctat: ut qui & sodales, qui symbolum de-
derunt, nuptiali coniuicio excipit: & aedi-
litatem gerens comœdiis in transitu pur-
puram exhibet, sicut Megarense consue-
uerant: atque hæc omnia non honestatis,
sed ostentandarum diuinarum causa fa-
ciet, ut inde in admirationem sui homi-
nes adducat. atque ubi multa oporteat
expendere, pauca: ubi pauca, multa expen-
der. At paruificus in omnibus deficit: nam
& si magnos sumptus fecerit, in paruo de-
ficiendo postea honestatem perdet: &
quodcumque fecerit cunctando facies, spe-
ctandumque id, ut quam minimum expen-
dat: conquerereturque insuper, ac maiora
quam debeat, se facere omania existimabit.
Ac sunt quidem habitus hi vitia: non ta-
men huiusmodi, ut opprobria afferant:
propterea quod neque aliis nocent, neque
deformes admodum sunt.

C A P V T . VII.

I Am. verò magnanimitas circa magna
vel ex nomine versari videtur, circa
qualia autem versetur, primum assuma-
mus, qua in re nihil refert, habitumque i-
psum, an eum, secundum habitum est,
consideremus. Esse sane magnanimus is-
videtur, qui cum magnis sit dignis, ma-
gnis quoque se dignum esse existimat:
nam qui non pro dignitate id facit, sto-
lidus est: at virtute predictus neque sto-
lidus, neque stultus est quipiam. Atque
est quidem magnanimus hic, quem dici-
mus. Qui autem paruis est dignus, ei-
demque se dignum sentet, temperans;
non magnanimus est: quippe cum ma-
gnanimitas in magnitudine consistat,
perinde ac pulchritudo in magno corpo-
re, nam parui elegantes, & concinni, non
autem pulchri dicuntur. At qui cum sic
indignus, dignum se magnis putat, in-